

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2151/07
13.09.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Zoje Popović i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom suda Goranom Josifovim, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv tužene Žalbne komisije pravosuđa Republike Srbije u Beogradu, Ul. Nemanjina br. 22, radi poništaja rešenja A. VI SU. IŽKP. Br. 9/07 od 05.2.2007. godine, u predmetu disciplinske mere prestanka radnog odnosa, u nejavnosti sednici veća održanoj dana 13.9.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tužene odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Disciplinske komisije Četvrtog opštinskog suda u Beogradu, VIII-SU. br. 573/2006 od 21.12.2006. godine, a kojim je, u svojstvu zaposlenog na radnom mestu ____, oglašen odgovornim za učinjenu težu povredu radne dužnosti iz radnog odnosa propisanu odredbom člana 109. stav 1. tač. 1. i 2. Zakona o državnim službenicima, zbog čega mu je izrečena disciplinska kazna prestanka radnog odnosa.

Tužilac podnetom tužbom, pobija zakonitost osporenog rešenja tuženog organa sa svih razloga propisanih članom 10. stav 1. tač. 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima. U tom smislu je naveo da su njegove radnje kvalifikovane kao povrede radne dužnosti, učinjene u 2005. godine i da je zbog toga trebalo primeniti Zakon o radnim odnosima u državnim organima, po čijim odredbama je nastupila zastarelost pokretanja i vođenja disciplinskog postupka. Dalje je naveo da je disciplinski postupak pokrenuo šef ____ umesto predsednika Četvrtog opštinskog suda a zakonom je propisano da ovaj postupak pokreće rukovodilac, što ukazuje da je isti pokrenut od strane neovlašćenog lica i nezakonitim inicijalnim aktom (na osnovu zahteva umesto pismenim zaključkom) koji se dostavlja državnom službeniku. Sa ovih i s tim u vezi ostalih razloga bliže označenih u tužbi predložio je da sud istu uvaži i poništi kako osporeno tako i rešenje Disciplinska komisije Četvrtog opštinskog suda u Beogradu, predmet vrati istoj komisiji ili zahtev za pokretanje disciplinskog postupka odbaci, kao nedozvoljen.

Tuženi organ, u odgovoru na tužbu, ostajući pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja predložio je da sud istu odbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku na osnovu čl. 38. st. 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja na osnovu čl. 39. st. 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je, ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba neosnovana.

Pravilno je postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio, kao neosnovanu, žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rešenja nalazeći da je to rešenje doneto bez povrede pravila postupka, kao i da je zasnovano na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primeni materijalnog prava. Ovo s toga, što iz spisa predmeta proizilazi da je Disciplinska komisija Četvrtog opštinskog suda u Beogradu u provedenom postupku utvrđivanja povrede radne obaveze tužioca na radnom mestu sudskog izvršitelja u tom sudu na pouzdan način utvrdila da je tužilac sačinjavao netačne zapisnike o sprovođenju službenih radnji i u njih unosio netačne podatke i vršio u ime dužnika novčane isplate poveriocima, a da o tome nije sačinjavao priznanice i izdavao ih dužnicima sve na način bliže opisan u obrazloženju rešenja tog prvostepenog disciplinskog organa. Kod ovako utvrđenog tuženi organ je, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, pravilno ocenio da je prvostepeni disciplinski organ pravilno postupio kada je tužioca oglosio odgovornim za učinjenu težu povredu radne dužnosti iz radnog odnosa kvalifikovanu kao neizvršavanje ili nesavesno, neblagovremeno ili nemarno izvršavanje poslova ili naloga pretpostavljenog ili nezakonit rad ili propuštanje radnji za koje je državni službenik ovlašćen radi sprečavanja nezakonitosti ili štete propisanih odredbom člana 109. stav 1. tač. 1. i 2. Zakona o državnim službenicima ("Službeni glasnik RS", br. 79/05), za koju je pravilno izrečena disciplinska mera prestanka radnog odnosa iz člana 110. stav 2. tačke 2. navedenog Zakona.

Cenjani su i pomenuti navodi tužbe da je u konkretnom slučaju trebalo primeniti Zakon o radnim odnosima u državnim organima po kome je nastupila zastarelost pokretanja i vođenja disciplinskog postupka kao i da je isti pokrenut od starne neovlašćenog lica, pa je sud našao da su isti neosnovani. Ovo s toga, što je tužilac i u postupku po žalbi isticao ove navode, a koje je tuženi organ prema obrazloženju osporenog rešenja ocenio i za iste dao dovoljne činjenične i pravne razloge, koje kao pravilne i na zakonu zasnovane u svemu prihvata i ovaj

suu.

Sa iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), rešio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 13.9.2007. godine, U. 2151/07

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Goran Josifov, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK